

Sag C-657/22

Anmodning om præjudiciel afgørelse

Dato for indlevering:

18. oktober 2022

Forelæggende ret:

Tribunalul Prahova (Rumænien)

Afgørelse af:

29. marts 2022

Sagsøger:

SC Bitulpetroleum Serv SRL

Sagsøgt:

Administrația Județeană a Finanțelor Publice Prahova

Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Ploiești

RUMÆNIEN

TRIBUNALUL PRAHOVA (retten i første instans i Prahova)

ANDEN CIVILAFDELING FOR FORVALTNINGS- OG SKATTERETLIGE
SAGER

[Udelades]

KENDELSE

Offentligt retsmøde den 29. marts 2022

[udelades]

Retten skal tage stilling til anmodningen om at forelægge sagen for Den Europæiske Unions Domstol fremsat af sagsøgeren SC BITULPETROLIUM SERV SRL [udelades] i sagen mod sagsøgte ADMINISTRAȚIA JUDEȚEANĂ A FINANȚELOR PUBLICE PRAHOVA [-] DIRECȚIA GENERALĂ REGIONALĂ A FINANȚELOR PUBLICE PLOIEȘTI (myndigheden for

offentlige finanser i Prahova-distriktet – det regionale generaldirektorat for offentlige finanser i Ploiești) [udelades].

RETTE

konstaterer, efter at have gennemgået dokumentationen og sagsakterne, følgende vedrørende anmodningen om at forelægge sagen for Den Europæiske Unions Domstol:

1) Sagens omstændigheder. Processuel sammenhæng. Faktiske omstændigheder

Selskabet SC BITULPETROLIUM SERV SRL, som er beskæftiget med engroshandel med og fremstilling af fast, flydende og gasformigt brændsel samt heraf afledte produkter [udelades], har anlagt sag ved nærværende ret (i første instans) mod sagsøgte ADMINISTRAȚIA JUDEȚEANĂ A FINANȚELOR PUBLICE PRAHOVA [-] DIRECȚIA GENERALĂ REGIONALĂ A FINANȚELOR PUBLICE PLOIEȘTI (herefter »afgiftsmyndigheden«) og bestridt pligten til at betale dels et beløb på 310 309 rumænske lei (RON) for supplerende punktafgift på dieselolie og biodiesel, dels et beløb på 65 901 RON for supplerende merværdiafgift, idet sagsøgeren har nedlagt påstand om annullation af afgiftsansættelsen af [udelades] 7. august 2020.

På grundlag af den afgiftsmæssige undersøgelse, der blev udført hos SC BITULPETROLIUM SERV SRL, blev rapporten over afgiftsmæssig undersøgelse [udelades] af 28. april 2018 og afgiftsansættelsen af [udelades] 7. august 2020 udstedt, og sagsøgeren blev pålagt at betale dels et beløb på 310 309 RON for supplerende punktafgift på dieselolie og biodiesel, dels et beløb på 65 901 RON for supplerende merværdiafgift.

Det fremgår af rapporten over afgiftsmæssig undersøgelse og afgiftsansættelsen, at sagsøgeren er indehaver af et registreringsbevis for distribution og engrossalg af energiprodukter uden oplag [udelades], som blev udstedt af Biroul Vamal Prahova (toldkontoret i Prahova) den 5. december 2016.

Endvidere fungerer det kontrollerede anlæg som afgiftsoplag for fremstilling af harmoniserede punktafgiftspligtige energiprodukter på grundlag af en tilladelse til afgiftsoplag [udelades] af 30. september 2013, udstedt af Comisia pentru autorizarea operatorilor de produse suspuse accizelor armonizate din cadrul Ministerului Finanțelor Publice (ministeriet for offentlige finansers udvalg for godkendelse af erhvervsdrivende, der håndterer varer pålagt den harmoniserede punktafgift) og gyldig indtil den 1. oktober 2018.

Stikprøvekontrollen af leverancedokumenter og regnskaber indgivet af det kontrollerede selskab viste, at SC BITULPETROLIUM SERV SRL [udelades] havde udstedt modtagelses-, rettelses- og kreditnotaer i forbindelse med, at selskabet havde tilbageført en samlet mængde på 238 382 kg brændstof til

industriovne og flydende brændsel af type BP til afgiftsoplaget uden at give den stedligt kompetente toldmyndighed skriftlig meddelelse herom.

Afgiftsmyndigheden fastlagde endvidere, at SC BITULPETROLIUM SERV SRL [udelades] mellem juni 2014 og december 2017 havde udstedt modtagelses-, rettelses- og kreditnotaer for en samlet mængde på 238 383 kg [sic], hvori selskabet ikke havde nævnt afgiftsmærket og farvningen af de tilbageleverede energiprodukter eller formålet med tilbageføringen. Med hensyn til disse energiprodukter, som var blevet tilbageført [udelades] til fremstillingsanlæggets afgiftsoplag, havde det kontrollerede selskab heller ikke givet Biroul Vamal de Interior Prahova (toldstedet i Prahova) skriftlig meddelelse vedrørende kundernes beslutning om nægtelse af modtagelse af energiprodukterne som foreskrevet i artikel 206, stk. 2, i Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal (lov nr. 571/2003 om skatter og afgifter), med ændringer og tilføjelser, som var i kraft indtil den 31. december 2015, og artikel 400, stk. 4, i Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal (lov nr. 227/2015 om skatter og afgifter), i kraft siden den 1. januar 2016.

I sin stævning har sagsøgeren i korthed gjort gældende, at sagsøgeren inden for rammerne af sin aktivitet [udelades] har oplevet, at kunderne nægter modtagelse af de solgte produkter som følge af klager vedrørende produkternes kvalitet, eller fordi de solgte energiprodukter er uegnede til kundernes varmesystemer. I konsekvens heraf er en andel svarende til under 1,5% af den samlede mængde af solgte energiprodukter, på hvilken punktafgift er blevet betalt ved overgang til forbrug, [udelades] blevet tilbageleveret af de kunder, hvortil produkterne oprindeligt var bestemt, og efterfølgende solgt til andre kunder.

Sammen med attest for betaling af punktafgift, inspektionsrapport, overensstemmelseserklæring, kvittering for vejning osv. transporteres energiprodukterne normalt til kunderne i plomberede tankvogne, som er forsynet med attest for afgiftsmærket og farvningen. På bestemmelsesstedet tager kunden en prøve af det leverede energiprodukt, undersøger det for at verificere, om vedkommende kan anvende produktet i sit varmeanlæg, og hvis produktet ikke besidder de nødvendige egenskaber, anmoder kunden om at få tilbageleveret produktet til sagsøgeren og om at modtage en kreditnota; tankvognen med det energiprodukt, for hvilket betaling er blevet nægtet, vender tilbage til afgiftsoplaget, med alle ovennævnte støttedokumenter, og forbliver der, indtil sagsøgeren finder en anden kunde, som produkterne kan leveres til.

Sagsøgeren har endvidere understreget, at der ikke med hensyn til nogen af de tilbageleverede mængder blev anmodet om tilbagebetaling af punktafgift ved tilbageføring til afgiftsoplaget, og at sagsøgeren ikke gav toldmyndigheden meddelelse om tilbagelevering af energiprodukterne, fordi der ikke var tale om en af de i loven om skatter og afgifter og i gennemførelsesbestemmelserne nævnte situationer, hvor denne meddelelse er påkrævet, dvs. i tilfælde af udfyldelse af en anmodning om tilbagebetaling af punktafgift og i tilfælde af tilbageføring med henblik på genbrug, ompakning eller bortskaffelse.

Afgiftsmyndighederne er af den opfattelse, at manglende meddelelse om tilbageføring af de til kunderne oprindeligt leverede energiprodukter til afgiftsoplaget er sidestillet med besiddelse, transport og salg af disse produkter uden afgiftsmærke, uden farvning og uden betaling af punktafgift, og at der er tale om overtrædelse af bestemmelserne i artikel 400, stk. 4, i lov nr. 227/2015 om skatter og afgifter, hvorefter »den betalte punktafgift kan tilbagebetales med hensyn til punktafgiftspligtige varer, som tilbageføres til afgiftsoplaget«.

I sit svarskrift har den sagsøgte afgiftsmyndighed gjort gældende, at sagsøgeren tilbageførte en mængde svarende til 143 622 kg energiprodukter, som blev tilbageleveret af flere kunder, til afgiftsoplaget på grundlag af 10 kreditnotaer, som kvalificerede de tilbageleverede energiprodukter som flydende brændsel til industrioivne.

Den sagsøgte har tilføjet, at de tilbageleverede energiprodukter, som blev tilbageført til afgiftsoplaget, efterfølgende blev solgt uden afgiftsmærke og uden farvning til trods for, at afgiftslovgivningen fastsætter forbuddet mod at sælge energiprodukter, der ikke er mærket og farvet, eller der ikke er forskriftsmæssigt mærket og farvet, og pålægger den afgiftspligtige person ansvaret i disse tilfælde, herunder i tilfælde af manglende overholdelse af forpligtelserne vedrørende reglerne og procedurerne for afgiftsmæssig undersøgelse [teksten mangler].

2 Retlige omstændigheder

På det afgiftsretlige plan finder bestemmelserne i artikel 206⁶⁹, stk. 14, i lov nr. 571/2003 om skatter og afgifter, med ændringer og tilføjelser, som var i kraft indtil den 31. december 2015, anvendelse, som fastsætter følgende:

»Artikel 206⁶⁹:

[...]

(14) De i artikel 206¹⁶, stk. 3, litra g), nævnte energiprodukter eller de varer, som er omfattet af samme punktafgiftssats, må kun overgå til forbrug, oplægges uden for et afgiftsoplag, transporteres, herunder under en afgiftssuspensionsordning, anvendes, udbydes til salg eller sælges på rumænsk område, hvis de er mærket og farvet i henhold til bestemmelserne i stk. 16-19.

[...]

(23) Bortset fra de i loven fastsatte undtagelser er det forbudt at lade overgå til forbrug, oplægges uden for et afgiftsoplag, transportere, herunder under en afgiftssuspensionsordning, anvende, udbyde til salg eller sælge de i artikel 206¹⁶, stk. 3, litra g), nævnte energiprodukter på rumænsk område eller at lade andre varer være omfattet af samme punktafgiftssats, såfremt de ikke er mærket og ikke er farvet, eller hvis afgiftsmærkningen og farvningen ikke er i overensstemmelse med dette afsnit.

[...]

(26) Der betales punktafgift med samme sats som for dieselolie med hensyn til de i artikel 206¹⁶, stk. 3, litra g), nævnte energiprodukter eller de varer, som er omfattet af samme punktafgiftssats, og som overgår til forbrug, oplægges uden for et afgiftsoplag, transporteres, herunder under en afgiftssuspensionsordning, anvendes, udbydes til salg eller sælges på rumænsk område uden at være mærket og farvet, eller der ikke er forskriftsmæssigt mærket og farvet, samt i tilfælde af, at de økonomiske aktører ikke overholder forpligtelserne vedrørende reglerne og procedurerne for afgiftsmæssig undersøgelse i medfør af Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 207/2012 privind modalitățile și procedurile pentru realizarea supravegherii fiscale a producției deponării, circulației și importului produselor accizabile (dekret nr. 207/2012 fra skattestyrelsens formand om reglerne og procedurerne for afgiftsmæssig undersøgelse af fremstilling, oplægning, omsætning og indførsel af punktafgiftspligtige varer).«

Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal (lov nr. 227/2015 om skatter og afgifter)

»Artikel 425 – (1) De i artikel 355, stk. 3, litra g), nævnte energiprodukter eller de varer, som er omfattet af samme punktafgiftssats, må kun overgå til forbrug, oplægges uden for et afgiftsoplag, transporteres, herunder under en afgiftssuspensionsordning, anvendes, udbydes til salg eller sælges på rumænsk område, hvis de er mærket og farvet i henhold til bestemmelserne i artikel 425 og 427.

(2) Bestemmelserne i stk. 1 finder ikke anvendelse på de i artikel 355, stk. 3, litra g), nævnte energiprodukter eller de varer, som er omfattet af samme punktafgiftssats: [...]

d) med hensyn til hvilke deres indehaver kan fremlægge attest for, at der er betalt punktafgift til statskassen med samme sats som for dieselolie.

[...]

Artikel 427 [...] (4) Bortset fra de i loven fastsatte undtagelser er det forbudt at lade overgå til forbrug, oplægges uden for et afgiftsoplag, transportere, herunder under en afgiftssuspensionsordning, anvende, udbyde til salg eller sælge de i artikel 355, stk. 3, litra g), nævnte energiprodukter eller de varer, som er omfattet af samme punktafgiftssats, på rumænsk område, såfremt de ikke er mærket og ikke er farvet, eller såfremt de ikke er forskriftsmæssigt mærket og farvet for så vidt angår punktafgiftssatsen, såfremt de ikke er mærket og ikke er farvet, eller hvis afgiftsmærkningen og farvningen ikke er i overensstemmelse med dette afsnit. [...]

(7) Der betales punktafgift med samme sats som for dieselolie med hensyn til de i artikel 355, stk. 3, litra g), nævnte energiprodukter eller de varer, som er omfattet af samme punktafgiftssats, og som overgår til forbrug, oplægges uden for et

afgiftsoplag, transporteres, herunder under en afgiftssuspensionsordning, anvendes, udbydes til salg eller sælges på rumænsk område uden at være mærket og farvet, eller der ikke er forskriftsmæssigt mærket og farvet, samt i tilfælde af, at de økonomiske aktører ikke overholder forpligtelserne vedrørende reglerne og procedurerne for afgiftsmæssig undersøgelse i medfør af gennemførelsesbestemmelserne.«

Artikel 2, stk. 2, artikel 5 og artikel 21, stk. 1, i Rådets direktiv 2003/96/EF af 27. oktober 2003 bestemmer:

»Artikel 2

[...]

(2) Dette direktiv finder også anvendelse på:

Elektrisk energi under KN-kode 2716 (elektricitet).

(3) Energiprodukter, ud over dem, der er fastsat en afgiftssats for i dette direktiv, som er bestemt til anvendelse, udbydes til salg eller anvendes som motorbrændstof eller brændsel til opvarmning, beskattes, alt efter anvendelse, med den sats der er fastsat for det tilsvarende motorbrændstof eller brændsel til opvarmning.

[...]

Artikel 5

Medlemsstaterne kan i følgende tilfælde, under afgiftsmyndighedernes kontrol, anvende differentierede afgiftssatser, når blot de overholder de minimumsafgiftssatser, der er fastsat i dette direktiv, og er forenelige med EU-retten:

- når de differentierede satser hænger direkte sammen med produktkvalitet
- når de differentierede satser afhænger af kvantitative forbrugsniveauer for elektricitet og energiprodukter, der anvendes til opvarmningsformål
- til anvendelse i forbindelse med: lokal offentlig passagerbefordring (herunder taxier), affaldsindsamling, de væbnede styrker og den offentlige forvaltning, handicappede samt ambulancer
- mellem erhvervmæssigt og ikke-erhvervmæssigt forbrug for de i artikel 9 og 10 omhandlede energiprodukter og elektricitet.

[...]

Artikel 21

(1) Ud over de almindelige bestemmelser i direktiv 92/12/EØF, der fastlægger afgiftspligtens indtræden og betalingsbestemmelserne, forfalder afgiften på energiprodukter ved en af de afgiftsudløsende begivenheder, der er beskrevet i dette direktivs artikel 2, stk. 3.«

Artikel 273 i Rådets direktiv 2006/[112]/EF af 28. november 2006 bestemmer: »Medlemsstaterne kan fastsætte andre forpligtelser, som de skønner nødvendige for at sikre en korrekt opkrævning af momsen og for at undgå svig, forudsat at der sker ligebehandling af indenlandske transaktioner og transaktioner mellem medlemsstaterne foretaget af afgiftspligtige personer, og såfremt disse forpligtelser ikke i samhandelen mellem medlemsstaterne giver anledning til formaliteter ved grænsepassagen.

Muligheden i stk. 1 kan ikke anvendes til at pålægge faktureringsforpligtelser ud over dem, der er fastsat i kapitel 3.«

Nærværende ret skal således tage stilling til følgende forvaltningsretlige spørgsmål:

[Udelades] [De præjudicielle spørgsmåls tekst som gengivet i konklusionen nedenfor]

Inden der kan træffes afgørelse i den foreliggende sag skal de i konklusionen angivne præjudicielle spørgsmål forelægges Den Europæiske Unions Domstol i henhold til artikel 267 TEUF.

Følgende lovbestemmelser er relevante:

Relevante nationale forskrifter

Artikel 425, stk. 1 og 2, samt artikel 427 [i lov nr. 227/2015 om skatter og afgifter] og artikel 206 i dekret nr. 207/2012 fra skattestyrelsens formand.

Relevante EU-retlige forskrifter

Artikel 2[, stk. 2 og 3], artikel 5 og artikel 21, stk. 1, i Rådets direktiv 2003/96/EF af [27. oktober] 2003 om omstrukturering af EF-bestemmelserne for beskatning af energiprodukter og elektricitet samt Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 [om det fælles merværdiafgiftssystem].

[Udelades]

AF DISSE GRUNDE

BESTEMMES FØLGENDE

I LOVENS NAVN:

Den af sagsøgeren SC BITULPETROLIUM SERV SRL fremsatte anmodning om, at sagen forelægges Den Europæiske Unions Domstol, tages til følge.

I medfør af artikel 267 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde forelægges Den Europæiske Unions Domstol følgende præjudicielle spørgsmål:

1) Er en national lovgivning og en national praksis som de i hovedsagen omhandlede, hvorefter tilbageføring af brændsel til opvarmning (fyringsolie) til et afgiftsoplæg uden toldkontrol udgør en formodet overtrædelse af ordningen med afgiftsoplæg, der giver grundlag for at anvende punktafgift med samme sats som for dieselolie – et brændsel, [hvis punktafgiftssats] er 21 gange højere end satsen for fyringsolie – i strid med proportionalitetsprincippet samt artikel 2, stk. 3, artikel 5 og artikel 21, stk. 1, i direktiv 2003/96/EF?

2) Er en national lovgivning og en national praksis som de i hovedsagen omhandlede, hvorefter moms opkræves på beløb, som afgiftsmyndigheden har fastlagt som supplerende punktafgift på dieselolie i sanktion for manglende overholdelse af toldkontrolordningen, fordi den afgiftspligtige person har tilbageført energiprodukter såsom fyringsolie til afgiftsoplaget, for hvilke punktafgift allerede er blevet betalt, og som er blevet nægtet af kunderne, forbliver uændret og [oplægges], indtil der findes en [ny] køber, i strid med proportionalitetsprincippet, princippet om momsneutralitet samt artikel 2, 250 og 273 i direktiv 2006/112/EF?

[Udelades] [udsættelse af sagen, underskrifter]